

NEWSLETTER

august 2023.

FONDACIJA
HASTOR

M.D.

POTPISIVANJE UGOVORA O STIPENDIRANJU S UČENICIMA STIPENDISTIMA FONDACIJE HASTOR ZA ŠKOLSKU 2023/24. GODINU

Iako august za većinu predstavlja mjesec godišnjih odmora i putovanja, članovi Fondacije Hastor neumorno i predano rade u cilju proširenja svoje velike porodice. Ipak, i kod nas je bilo putovanja, ispunjenih ljepšim, sretnijim i uspješnijim razlozima. Potpisivanjem ugovora o stipendiranju sa stipendistima učenicima osnovnih i srednjih škola Fondacija Hastor još jednom je pokazala kako je najuspješnija fondacija ovog tipa na našim prostorima, prešavši put veći od 10.000 km da bi uspješno okončala prijem stipendista i proces potpisivanja ugovora na području cijele Bosne i Hercegovine i osigurala stipendije za učenike te tako izvršila svoj plan i u narednoj akademskoj godini ostvarila više od 2.300 stipendista. Tokom 17 godina svog postojanja i djelovanja Fondacija Hastor je dosad podijelila skoro 24.000 godišnjih stipendija i zajedno sa svojim stipendistima ostvarila više od 1.700.000 volonterskih sati.

Početak 2023/2024. školske godine za mnoge učenike označit će i početak novog poglavlja u životu jer su postali novi i važan dio naše zajednice. Svakodnevica novih, ali i starih stipendista uveliko će se promijeniti dolaskom novog sistema mjesecnog volontiranja, a sve u cilju poboljšanja socijalnih vještina, usmjeravanja i usavršavanja ličnosti naših stipendista, ali i razvijanja empatije prema ljudima iz njihove okoline.

Od samog njenog osnivanja poznato je da Fondacija Hastor, osim stipendije koju njeni stipendisti primaju svih dvanaest mjeseci u godini, svojim stipendistima svakog mjeseca kroz pažljivo kreiran sistem volontiranja pruža i priliku da nauče nešto novo što će ih pripremiti prvenstveno za život, ali i za njihov akademski put i razvoj. Naši stipendisti studenti svojim predanim mentorskim radom pripremaju razne oblike predavanja, prezentacija, radionica i na mnoge druge načine utječu na učenike osnovnih i srednjih škola i tako uveliko sudjeluju u stvaranju uspješnih lidera u našoj državi. Upravo tako svaki pojedinac Fondacije čini puzzlu koja bi bez bilo kojeg od navedenih dijelova bila nepotpuna, a svi ponaosob doprinosimo boljem i efikasnijem načinu ostvarenja ciljeva i ideja Fondacije.

U cijekupnom periodu stipendiranja, a kroz volonterske radionice i sastanke nastojimo od naših stipendista izgraditi buduće lidere, unaprijediti njihove vještine, ali iznad svega – usaditi pozitivne ljudske vrijednosti i osobine koje će im na putu ličnog razvoja i napretka biti velika olakšica. Prije svega, u njih želimo ugraditi osobine plemenitosti, humanosti, pomaganja i dijeljenja dobra, koje će im ostati ugrađene i nakon prestanka stipendiranja u Fondaciji Hastor te će ih dalje moći prenositi na druge u svojoj okolini.

Razgovori s bivšim stipendistima svakog mjeseca pokazatelj su da se uspomene i ljudi iz Fondacije Hastor ugnijezde u naša srca na posebno mjesto i ostaju tu u svim narednim godinama. Prijateljstva, poznanstva, veze i svi trenuci nastali u Fondaciji kod svakog stipendiste duboko se urežu u srce i sjećanje kroz sve buduće životne prilike koje dolaze. Upravo ovaku vezu Fondacija Hastor iz godine u godinu nastoji graditi sa svojim stipendistima i s opravdanjem kaže kako su svi njeni stipendisti jedna velika porodica.

Dio fotografija s potpisivanja ugovora se nalazi u našoj rubrici Objektiv!

Pripremila: Almina Šabanović-Kokot

REZULTATI KONKURSA ZA NAJBOLJE LIKOVNE RADOVE STIPENDISTA

Odavno smo ustanovili kako različiti talenti stipendista Fondacije Hastor prikazuju posebnu šarolikost i bogatstvo naše porodice. Nakon što smo u aprilu, povodom sedamnaeste godišnjice postojanja Fondacije Hastor, organizovali literarni konkurs i uručili vrijedne nagrade, nedugo poslije, u saradnji s ASA Gradnjom i ASA Bolnicom odlučili smo obradovati i novu grupu stipendista, onu koja ima dar za likovne radove.

Tako smo se u proteklom periodu još jednom uvjerili koliko su naši stipendisti vrijedni, talentovani i maštoviti. Pravo učešća imali su svi stipendisti Fondacije Hastor. Devet vrijednih nagrada ravnomjerno je podijeljeno na stipendiste koji su učenici osnovnih i srednjih škola, ali i stipendiste koji su u statusu studenata. Stipendisti su svoju kreativnost mogli predočiti u bilo kojoj tehnici i na taj način ukazati na jedinstvenost svog umjetničkog rada. Još jedna olakšica bio je slobodan izbor teme kako bismo stipendistima pružili priliku da svoje emocije iznesu kako najbolje znaju bez bilo kakvih ograničenja u njihovom likovnom izražaju.

Iako s punim pravom možemo reći da su u svaki rad bile utkane posebne emocije, nijanse su presudile da komisija nagradi određenu grupu vrijednih i kreativnih stipendista.

Dobitnici nagrada među studentima stipendistima su:

1. Edna Đuliman, Fakultet informacijskih tehnologija Mostar, 2. godina – iznos nagrade 300,00 KM.
2. Saleha Redžepi, Medicinski fakultet Sarajevo, 6. godina – iznos nagrade 200,00 KM
3. Nejla Dedić, Fakultet umjetnosti i društvenih nauka Sarajevo, 2. godina – iznos nagrade 100,00 KM

Dobitnici nagrada među srednjoškolcima su:

1. Lamija Tokić, Gimnazija „Vaso Pelagić“ Brčko, 2. razred – iznos nagrade 300,00 KM
2. Selma Salkić, Srednjoškolski centar „Petar Kočić“ Zvornik, 1. razred – iznos nagrade 200,00 KM
3. Medina Baraković, Gimnazija „Dr. Mustafa Kamarić“ Gračanica, 2. razred – iznos nagrade 100,00 KM

Dobitnici nagrada među učenicima osnovne škole su:

1. Naida Omerović, OŠ „Parsovići“ Konjic, 9. razred – iznos nagrade 300,00 KM
2. Lejla Omerović, Prva osnovna škola Srebrenica, 8. razred – iznos nagrade 200,00 KM
3. Almina Mumić, OŠ „Gornji Rainci“ Kalesija, 8. razred – iznos nagrade 100,00 KM

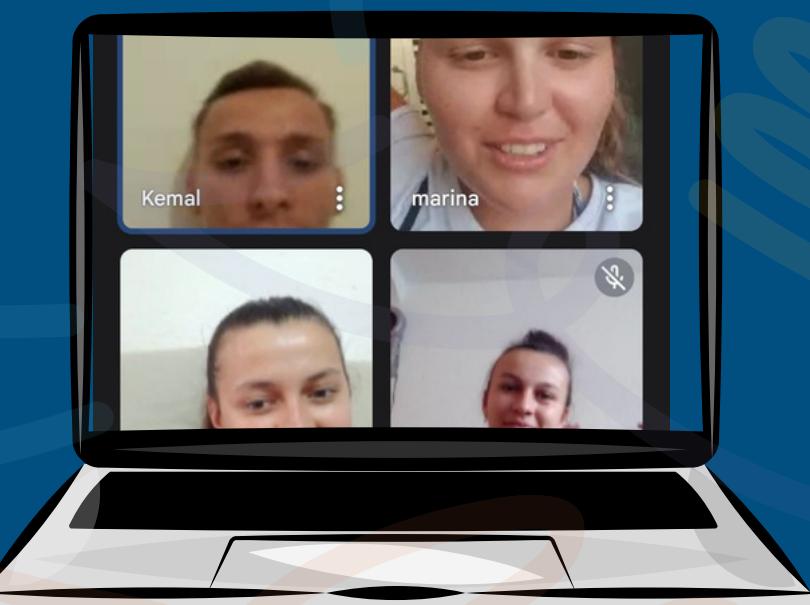
Na kraju vrijedi istaknuti to koliko smo ponosni na sve pristigle likovne radove svih naših stipendista koji su kroz sliku pokazali svoj doživljaj svijeta i koji su nas svojom kreativnošću uveli u čudesne krajolike njihove mašte. Njihovi radovi krasit će zidove ASA Bolnice u Sarajevu i vjerujemo da će i na druge ostavljati snažne dojmove i slati im važne poruke. Ovu priliku koristimo da se zahvalimo ASA Gradnji i ASA Bolnici na vrijednim nagradama koje su obezbijedili pobjednicima te na pruženoj mogućnosti da naši stipendisti iskažu svoje talente.

U narednom izdanju našeg newslettera, u rubrici Objektiv, predstavit ćemo vam radove naših stipendista.

Pripremila: Adelisa Begić

MALE PRIČE VELIKIH VOLONTERA

Priče vrijedne čitanja nerijetko su skrivene u životima ljudi koji nekad i nisu svjesni koliko su zapravo inspirativni. Stipendisti Fondacije Hastor svojim kontinuiranim volonterskim aktivnostima doprinose stvaranju jedne bolje i sretnije današnjice. Govoreći o važnim temama pomažu srednjoškolcima i osnovcima da stvaraju velike ambicije i da se uče pravim vrijednostima. Jednu divnu priču s volonterskog sastanka ovoga mjeseca donosi nam Luciana Martinović, studentica mentor koja svojim mjesечnim sastancima obogaćuje znanje učenika i Fondaciji redovno donosi nove ideje. Lucianin tim sastoji se od pet učenika, a posebnost ove malene grupe srednjoškolaca jeste ta da svi oni dolaze iz različitih gradova. Svoje sastanke redovno održavaju online, ali to ni na koji način ne umanjuje njihovu predanost i aktivnost.

Ova grupa vrijednih volontera čini poseban dio porodice Fondacije Hastor i obogaćuje ju pričama iz Srebrenice, Širokog Brijega, Travnika i Novog Travnika. Različitim zanimanjima upotpunjaju znanja i pronalaze zajedničke teme. Teme koje obrađuju većinom su vezane za glavnu i dodatnu temu predviđenu godišnjim planom i programom. U međuvremenu obrađuju slobodne teme koje pripremaju dogovarajući se jedni s drugima. Na taj način svako od njih se bar na trenutak okuša u ulozi mentora. Svaki od učenika ima priliku da predloži neku temu koja im je zanimljiva nakon čega Luciana kao mentor odabere odgovarajuće teme te im se detaljnije posvete.

Ovu malu mentorsku grupu čine Marina Trišić, Kemal Omerović, Matej Gašpar, Emina Đaja i Lamija Omeragić, a njihova mentorica Luciana svojih 5 sati volontiranja rasporedi na pet sastanaka od po sat vremena kako bi učenici bolje držali pažnju i bili aktivniji. Za svaki sastanak Luciana odredi posebnu temu kojoj se taj dan posvete, tako da ona sa svojom vrijednom ekipom mjesечно obradi pet tema. Ovog mjeseca posvetili su se sportu, pravilnoj ishrani i adekvatnom načinu života, a sve to začinili temom „Načini odjevanja“, gdje su razgovarali o tome da li i, ako da, kako stil oblačenja opisuje ličnost pojedinca.

Na prvom volonterskom sastanku Luciana je s učenicima obradila ovom mjesечnu obaveznu temu „Fizička aktivnost i njeni benefiti za razvoj ličnosti“. Da bi dodatno motivisala svoju grupu stipendista, Luciana je kroz primjere prednosti i nedostataka sporta u životu pojedinca na narednom sastanku pripremila prezentaciju pod nazivom „Utjecaj sporta na mlade“. Primjetivši kako se ova tema može sagledati iz više uglova tokom ostalih sastanaka, učenici su imali priliku razgovarati o tome kako njihove aktivnosti utječu na izgradnju njihove ličnosti obradujući temu „Moja aktivnost me mijenja“.

Luciana nam je ispričala kako izgleda jedan njihov sastanak. Na početku sastanka prvobitno ponove najbitnije pojmove s prethodnog volonterskog sastanka, a potom obrađuju temu koja je predviđena za trenutni mjesec. Najčešće su to ranije pripremljene prezentacije s adekvatnim ilustracijama. Tokom pripreme prezentacije, ali i tokom samog volontiranja, Luciana koristi razne internet-platforme, videozapise, kvizove (općeg) znanja te ankete koje pronađe na internetu, a sve se, naravno, prilagođava temi koja se obrađuje. Pored navedenog, prema mogućnostima i vremenu koje imaju na raspolaganju, održavaju i debate, gdje učenici biraju stranu rasprave i tako komuniciraju o trenutnoj temi.

Po potrebi se s učenicima dogovaram o aktivnostima koje njih zanimaju te tako spajamo ugodno s korisnim, odnosno volonterski sastanci postaju izvor znanja, ali i zanimljivosti (pozitivne energije) te učenja novih pojnova i utvrđivanja znanja koje smo već ranije stekli kako u školi tako i u životu. Sve u svemu, želim da na što kvalitetniji i zanimljiviji način učenicima prenesem znanje koje imam o temama koje su predviđene.

Učenici su za svoju mentoricu imali samo riječi hvale.

Sastanci su zanimljivi i s uzbudenjem ih dočekujemo. Naučimo mnogo korisnih stvari, a ujedno se i zabavimo. Mentorica nam detaljno objasni temu i predstavi na najbolji način uz prezentaciju ili video. Na sastanku uvijek komuniciramo i uz njenu pomoć oslobodili smo se treme i straha od javnog nastupa. Ono što me posebno raduje na ovim sastancima jeste to što smo jedni drugima podrška i volimo se međusobno pomagati. – Emina Đaja

Luciana je za kraj svojim kolegama mentorima poručila kako da sastanke učine zanimljivijim i kvalitetnijim.

Moja poruka ostalim kolegama mentorima jeste da uvijek komuniciraju s učenicima. Komunikacija, tačnije razgovor je izvor znanja, odnosno novih saznanja i, prema mom mišljenju, najidealniji način praćenja stanja kod učenika, bilo da se radi o nekom problemu ili da je sve u najboljem redu. Također, u vezi s načinom vodenja volonterskih sastanka, svojim kolegama mentorima poručila bih da budu kreativni i da na najljepši način svoje znanje prenesu učenicima koji će po upisu na fakultete biti mentori. Na navedeni način može se postići cilj da učenici budu aktivni, vole sastanke i nestrpljivo iščekuju novo volontersko druženje i učenje novih pojnova, primjera i slično. Na zabavan i zanimljiv način se može ostvariti cilj da učenici budu na volonterskim sastancima uvijek prisutni kako fizički, tako i psihički.

LAMIJA HORIĆ

Da prečesto potcenjujemo snagu dodira, osmijeha, ljubazne riječi, sluha, iskrenog komplimenta ili najmanjeg brižnog čina koji mogu potencijalno preokrenuti život, primjetio je, a potom i zapisaо američki pisac Leo Buscaglia. Stipendisti Fondacije Hastor svojim aktivnostima u vidu volontiranja svakodnevno imaju na umu da oni suptilni i najsitniji znaci pažnje upućeni drugoj osobi mogu popraviti nečiji dan ili preokrenuti život. U nastavku vam donosimo priču o Lamiji Horić koja ovoga puta nosi laskavu titulu Stipendistica mjeseca. Lamija Horić rođena je 2000. godine u Zenici. Svoj put visokoškolskog obrazovanja započinje na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Zenici, Odsjek za njemački jezik i književnost.

Zaključno s ovom godinom naša Lamija uspješno je završila svoj studij i na kraju njenog puta dočekala ju je akademска titula profesora njemačkog jezika i književnosti. Tokom studiranja započela je i rad u Licenciranom ispitnom i edukativnom centru „EDUKO“ Zenica, gdje predaje na kursu njemačkog jezika. Lamija ističe da rad na kursu vidi kao priliku da ostavi trajno dobro iza sebe, prenoseći korisno znanje svojim polaznicima te da je učionica njena velika strast i mjesto u kojem se osjeća najkorisnije i najispunjeno. Slobodno vrijeme, kako kaže, voli provoditi uz čitanje kao hobi koji za nju predstavlja odlazak u neke drugačije dimenzije stvarnosti iz kojih se uvijek i neizostavno vraća s novim spoznajama i znanjima. Naša Lamija veliku ljubav gaji i prema prirodi i ekologiji, zbog čega ima trajnu potrebu da radi na ekološkoj osviještenosti svoje okoline. Ovaj vid aktivizma naročito je bio izražen tokom njenih srednjoškolskih dana, kada je učestvovala na državnom takmičenju „Mladi Eko-Reporteri“ u organizaciji platformi „Inkubator društvenih inovacija MUNJA“ i „EKOPAK“. Osvojeno drugo mjesto bilo je dodatni podstrek da borba za čistu prirodu mora biti dio njene svakodnevnice, ali i svakodnevnice svakog od nas.

Naša Lamija je gotovo tri godine stipendistica Fondacije Hastor i navodi da je za stipendiju aplicirala bez nekih velikih očekivanja te da nije ni slutila da će Fondacija Hastor postati njen vodilja, sigurnost i, prije svega, prijatelj na kojeg uvijek može računati bez obzira na to kakve je životne okolnosti zadeset. U sklopu volontiranja je aktivna u prevodilačkom timu za njemački jezik. Zadužena je za prevodenje biltena, tekstova, članaka kao i za lektoriisanje prevoda njenih kolega. Povodom volontiranja u okviru prevodilačkog tima Fondacije Hastor, Lamija kaže sljedeće:

Moje djelovanje u okviru ovog tima ima višestruk značaj za mene. Gledano sa stručne strane, prevodenje i lektoriisanje pružaju konstantno usvajanje novog vokabulara iz raznih oblasti s kojima se ne susrećemo u svakodnevnom govoru. Osim toga, izrazito su dobra osnova za bavljenje prevodilačkim poslom u budućnosti. Pored navedenih benefita, tu je svakako i rad u timu u kojem smo ostvarili jako lijepu komunikaciju i saradnju. Kroz rad na različitim zadacima u Fondaciji Hastor upoznala sam mnoge stipendiste. Iako ih često uživo i nisam vidjela, u njihovim pričama i iskustvima često sam pronalazila sebe i tako stekla dojam da se već odavno poznajemo, a da je Fondacija Hastor zaslužna za naše povezivanje. Upravo ta umreženost svih stipendista i stipendista Fondacije Hastor i osjećaj da u svakom dijelu Bosne i Hercegovine imamo nekoga na koga se u slučaju potrebe možemo osloniti čine posebnost Fondacije Hastor.

Kroz život Lamiju su zatekle teške i naizgled nepremostive situacije s kojima se morala suočiti, a Fondacija Hastor joj je predstavljala podstrek i davala snagu, o čemu ističe sljedeće:

Činjenica da sam s 18 godina ostala bez svoje najveće podrške, oslonca i inspiracije, moje majke, natjerala me da naglo odrastem i uđem u život odrasle osobe prije nego što je za to uistinu došlo vrijeme. Preuzevši većinu njenih obaveza, pored školskih i brojnih drugih, zarekla sam se da ću ostvariti najveću želju svoje majke – postati profesorica. Fondacija Hastor je prepoznala težinu koju sam tada nosila na još malim ledima i odlučila je postati jedan od mojih najvećih pomagača na tom putu, na čemu sam joj neizmjerno zahvalna. Danas, kad sam to ostvarila, tužna sam jer tu radost ne mogu podijeliti s njom. Bez obzira na to, znam da je ponosna na mene i da me bodri.

Svoje studijske obaveze Lamija je uvijek izvršavala vrijedno i marljivo, a pored polaganja ispita i volontiranja, pronašla je način i za druge oblike društvene angažiranosti. Na trećoj godini studija Lamija je zajedno s ostalim kolegama napisala udžbenik za medicinare i zubotehničare (A1 nivo njemačkog jezika).

Lamijin životni put je bio popločan teškim životnim situacijama i uistinu nas raduje činjenica da je u našoj Fondaciji vidjela svjetlo na kraju tunela koje joj je dalo snagu da nastavi sijati kao što je i do tada sijala. Lamijine riječi o Fondaciji Hastor prenosimo u cijelosti:

Fondacija Hastor za mene je jedan od najboljih učitelja kojeg jedna mlada osoba može imati na putu svog sazrijevanja i odrastanja. Vrijednosti na kojima se zasniva rad same Fondacije su vrijednosti koje i nama usadjuje i kojima se mi nastavljamo voditi kroz život. Činiti dobra djela, pomoći onome ko je u potrebi, brinuti se o svojoj životnoj sredini, obrazovati se kako bismo bili korisni našem društvu, misliti globalno, a raditi lokalno, neprekidno raditi na sebi, biti odgovoran i savjestan pojedinac u društvu, biti uzor mладима od sebe... sve su to univerzalne vrijednosti koje mi kao stipendisti naše Fondacije usvajamo i prenosimo dalje na naše bližnje i ostale članove društva. Uzimajući navedeno u obzir, možemo kazati da od Fondacije Hastor osim njenih stipendista profitira i cijelo bh. društvo, kojem je ovakav vid profita zaista neophodan kako bi odbacilo sve negativne pojave i razvilo se u jedno zdravo i plodno društvo.

Na pitanje gdje je pronašla motivaciju za društveni angažman, Lamija odgovara:

Motivaciju za društveni aktivizam, bilo to kroz moje predavanje ili neke druge vidove zauzimanja za stavove moje Fondacije, svakako crpim iz rezultata mojih aktivnosti. Proces podučavanja je zaista ponekad mukotrpan i stresan, ali su plodovi tog procesa u vidu znanja mojih učenika najveća satisfakcija i motivacija.

Za sami kraj našeg intervjuja Lamija je poslala poruku svim stipendistima i stipendisticama Fondacije Hastor:

Poruka koju želim poslati svim stipendistima Fondacije Hastor, ali i svim mladim osobama jeste da nikada ne misle da su oni samo nebitan dio univerzuma, odnosno samo jedna kap u moru. Kapi čine more, nikada to ne smijemo zaboraviti. Odustati samo zato što je kap tako sičušna je besmisleno. Zato počnimo promjene od sebe, budimo pokretači promjena i njihovi zagovornici, tek tada ćemo se uvjeriti da je svaka kap itekako važna.

Našoj Lamiji od srca želimo da nastavi biti snažno motivirajuća osoba koja će svojim riječima, ali i djelima biti jak podstrek svima nama za što veću i kvalitetniju društvenu angažiranost i aktivizam.

NEĐADA RAMIĆ

Rubrika aktivnih mladih prostor je u okviru kojeg svaki mjesec predstavljamo najvrednije stipendiste naše Fondacije Hastor. U malom prostoru ispišu se velike i značajne priče onih koji koriste svaki svoj slobodni trenutak za činjenje lijepih i korisnih stvari u nastojanju da društvo u kojem žive učine boljim, ljepšim i zdravijim. RAM je rubrika posvećena onima koji svakodnevno aktivno rade na tome da poboljšaju svoje društvo i unaprijede sebe, stoga nam je zadovoljstvo svakog mjeseca govoriti o nekome od njih, a u nastavku vam predstavljamo aktivno djelovanje naše stipendistice Nedade Ramić, studentice druge godine Fakulteta Zdravstvenih studija u Sarajevu koja ponosno kaže da je već jedanaest godinu stipendistica Fondacije Hastor.

Iako volontiranje na prvi pogled može da izgleda kao neka mala i neznatna aktivnost, konstantno praktikovanje volontiranja dovodi do usvajanja principa stalnog pomaganja drugima te sada samo pomaganje shvatam kao neku rutinu, veliku i korisnu stvar koju svakodnevno primjenujem. Motivaciju za volontiranje pronađem u sebi, u drugim inspirativnim ljudima koji su mi motivacija i u tome što me zapravo volontiranje ispunjava kada vidim koliko drugima može da znači ta naša mala pomoć, navodi Nedada koja tvrdi kako joj je volontiranje pomoglo da poboljša sebe kao ličnost.

Nedada ističe kako ju je volontiranje motivisalo da savlada svoje lične prepreke kao što je strah od javnog nastupa ili razgovor s nepoznatim osobama. Kroz volontiranje je imala priliku da razgovara s mnogim ljudima te da na taj način poboljša svoje interpersonalne vještine i da, u konačnici, izgradi samopouzdanje kada razgovora s drugima. Navodi da je volounterske vrijednosti gajila u sebi otkad je bila mala, ali da je kroz mjesечne sastanke i volontiranje u okvirima same Fondacije shvatila na koju stranu da usmjeri svoje vrijeme i aktivnosti, a da pritom one donesu korist cijelom društvu.

Nedadina priča u Fondaciji Hastor počinje u vrijeme kada je još kao učenica bila dijelom mentorskih sastanaka. Svaka nova volounterska grupa ili novi mentori Neđadi su se duboko urezivali u sjećanje jer je, kako nam opisuje, svako volontiranje bilo posebno lijepo i produktivno. Osim mnogobrojnih prijateljstava koje je sklopila, Nedada kaže da su provodili vrijeme učeći, čisteći parkove, obilazeći gradove te su imali edukativne časove i vodili debate o aktuelnim problemima kako u lokalnoj zajednici tako i u svijetu. Neđada trenutno volontira u kancelariji Fondacije kao članica administrativnog tima. Iako kaže da je mislila da se tu neće "pronaći" zbog svoje ekstrovertne naravi i hiperaktivnosti, ovakav vid volontiranja joj se mnogo dopao i proširio njena znanja i vještine.

Od malih nogu sam nastojala i trudila se biti u interakciji s ljudima u potrebi i pomagati im, zbog toga mi se svidjelo i polje zdravstva i pomaganje onima koji su bolesni i slabici. Smatram da su empatija i nesebičnost najljepše osobine svakog pojedinca i da je to ono što nas čini ljudima u našoj suštini. Takve osobine sam prepoznala i u radu Fondacije Hastor. Fondacija je velikim dijelom utjecala na mene da budem osoba koja sam danas jer me od malih nogu učila da se trudim i borim u školi, a s druge strane, pokazala mi je i još uvijek kontinuirano pokazuje da volontiranjem pomažem drugima, kaže Nedada.

Nedada priča kako je atletika uvijek bila njena prva ljubav i kako su je svi znali kao živahno, neumorljivo dijete koje je uvijek bilo u pokretu, a svojim mnogobrojnim uspjesima u atletici pokazala je kako se naporan trud u svakoj oblasti isplati, a posebno u sportu. Kao svoj najvažniji uspjeh u atletici Nedada ističe nastup na Ekipnom prvenstvu Evrope na Kipru 2021. godine. Pored sporta u slobodno vrijeme se bavi čitanjem knjiga, planinarenjem i volontiranjem.

S obzirom na to da je kroz sport stekla i posebnu zainteresovanost za povrede i rehabilitaciju, prirodno joj je bilo da upiše Studijski program fizioterapija nakon završene Srednje medicinske škole u Sarajevu. Kao članica administrativnog tima Fondacije Hastor svoje volonterske sate provodi tako što obrađuje i evidentira razne dokumente te je i u stalnoj komunikaciji s drugim stipendistima.

Fondacija Hastor nas oblikuje već kao mlade ljudi i upućuje nas da postanemo moralne i jake ličnosti i na taj način već generacijama od svojih stipendista pravi vrijedne ljudi koji nastavljaju podsticati pozitivne promjene u društvu slijedeći primjer upravo same Fondacije. Fondaciju na neki način mogu da uporedim s drugom porodicom. Pomogla mi je da postignem svoje ciljeve u školi, dodatno me motivisala da učim i radim, dodatno me educirala i pomogla da proširim svoje vidike i znanje o mnogim temama. Da nije bilo Fondacije Hastor, danas definitivno ne bih bila gdje jesam i ne bih postala osoba kakva jesam, navodi Nedada.

Nedada je kroz Fondaciju Hastor naučila kako da svoje volonterske aktivnosti usmjeri na pravi put te kako da kroz taj put pokupi mnogobrojna vrijedna iskustva koja će joj olakšati život u budućnosti, a ostale stipendiste savjetuje da na sličan način poboljšaju sebe.

Moja poruka za stipendiste Fondacije Hastor je da budu što aktivniji na poljima koja ih interesuju, time ćete upoznati mnoge prijatelje, steći nova iskustva i znanja, a usput ćete pomoći drugima. Posebno je važno da na volontiranje gledaju kao priliku da unaprijede sebe kao ličnost.

AIDA DURKIĆ

Svi naši kako sadašnji tako i bivši stipendisti često nas podsjećaju koliku riznicu bogatstva i posebnosti krije naša zajednica mladih volontera! U ovomjesečnom biltenu ćemo Vam sa zadovoljstvom predstaviti našu stipendisticu Aidu Durkić koja dolazi iz Mostara.

Aida je svoje visokoškolsko obrazovanje započela na Univerzitetu "Džemal Bijedić" u Mostaru na Nastavničkom fakultetu, Odsjek za psihologiju. Hrabro je nastavila koračati dalje putem višeg stepena obrazovanja upisavši i magistarski studij na istoimenom Odsjeku koji je uspješno završila stekavši zvanje magistrice psihologije!

Na pitanje kako se odlučila baš za ovaj studij i kako je tekao njen put na poslovnom polju, Aida nam je odgovorila:
Za ovaj studij sam se odlučila zbog cjeloživotne ljubavi prema duši, emocijama, razgovoru i odnosima među ljudima.
 Trenutno sam zaposlena u Dječjem vrtiću „Zemzem“, gdje radim već 10 godina kao odgajateljica i stručni saradnik – psiholog. Prije ovog posla stekla sam radno iskustvo kroz volontiranje i pripravnicički staž. Do ove radne pozicije došla sam nakon volontiranja u istoj ustanovi te je upravo to i pouka za mlade generacije: da istražuju razne sfere svoga zvanja i da uče na raznim mjestima dok konačno ne pronadu svoju inspiraciju u radu!

Kako je Fondacija Hastor oplemenila Aidin život i postala dio njene svakodnevnice, saznali smo u nastavku:
Za Fondaciju Hastor saznala sam od prijatelja te sam se o radu iste detaljnije upoznala preko zvanične web-stranice. Čekala sam prvu priliku za prijavu na konkurs i trenutak kada sam postala njihova stipendistica smatram jednim od najvećih postignuća u mom životu i jednu od prvih prilika za rast i razvoj, kako lični tako i profesionalni.

Kako kaže, volontiranje za Aidu nikada nije bila obaveza već izraz ljubavi. Prije članstva u Fondaciji Hastor Aida je volontirala u ustanovama poput Doma za djecu bez roditeljskog staranja i Domu za djecu sa poteškoćama u razvoju, a bila je i dio različitih humanitarnih akcija i ekoloških udruženja.

Ovim putem Aidi, ali i svim našim stipendistima želimo kazati koliko smo ponosni na njihovu požrtvovanost, solidarnost i hrabrost koju svakodnevno pokazuju u svojim okruženjima! Oni su najbolji odraz rada i uloge Fondacije Hastor u bosanskohercegovačkom društву.

Volontiranje u Fondaciji Hastor ova alumnistica posmatrala je kao priliku da svu svoju ljubav prenese na nove naraštaje unutar Fondacije Hastor s kojima je imala priliku družiti se u Mostaru. Aida nam je rado otkrila i šta je najviše voljela u okviru volonterskog programa:

U okviru svojih volonterskih sati najviše sam voljela zajednička druženja i razgovore s mlađim generacijama s kojima sam radila. Kreirali smo projekte koji su imali potencijal za realizaciju, a njihove ideje bile su neiscrpan izvor inspiracije. Jedni druge smo gledali kako rastemo i postajemo uspješni ljudi.

Mnoge uspomene me vežu za Fondaciju Hastor. Prvo čega se sjetim jeste da je tada prvi put neko posmatrao naš trud, rad i vrednovanje istoga. Svi članovi Fondacije su uložili mnogo truda da usvojimo najljepše ljudske i profesionalne osobine te sam sigurna da svako od nas ko je dobio priliku za članstvo u zajednici ove Fondacije može biti ponosan i zahvalan na svemu što nam je takva jedna unija dobra podarila.

Za kraj našeg razgovora Aida je ostavila kratku, ali vrijednu i lijepu poruku za sve naše stipendiste:
 Iskoristite dobro u sebi za dobro drugih ljudi.

Pripremila: Hana Kolasević

PRVI REDOVNO KORIŠTENI TRAMVAJ NA BALKANU BIO JE U SARAJEVU, A S RADOM JE POČEO 1885. GODINE!

U srcu Bosne i Hercegovine, između planinskih vrhova i u okrilju rijeke Miljacke nalazi se jedan grad koji u svojoj bogatoj historiji baštini mnoge promjene i napretke. To je Sarajevo, grad koji je postao poznat po svojoj multikulturalnosti i arhitektonskoj ljepoti. Jedan od simbola ovog grada je tramvaj, koji je postao neizostavni dio svakodnevnog života njegovih stanovnika.

Da bi izbjegla nepotrebno kopanje ulica u Beču ili Pešti, Austro-Ugarska je „konjsku željeznicu“ – kako se tada zvao tramvaj – odlučila prvo isprobati u Sarajevu. Tako je ljeta 1884. godine započelo kopanje sarajevskih ulica i polaganje tramvajskih šina. Tom prilikom Sarajevo je izgubilo jedan od svojih najljepših mostova – kameni most koji je premošćavao Koševski potok kod Ali-pašine džamije.

Prva linija tramvaja u Sarajevu otvorena je 1. januara 1885. godine u 10 sati, što je učinilo Sarajevo prvim gradom na Balkanu s tramvajskim sistemom. Tramvaji u Sarajevu prvobitno su vučeni konjima, a cijena karte iznosila je 5 krajcera. Vožnja je započinjala kod današnjeg Ekonomskog fakulteta, protezala se Ferhadijom i dalje glavnom gradskom ulicom (današnjom Titovom) preko Marijin-Dvora i završavala na uskoj željezničkoj stanici te je trajala 13 minuta. Putnici su se vozili stazom dugom 3,1 kilometar, a ovo još nevideno tehnološko čudo moglo je povesti 28 ljudi. Čovjek koji je imao tu čast da prvi upravlja sarajevskim tramvajem je bio Johan Hanke.

Iako postoje tvrdnje da je Sarajevo prvi evropski grad kojim se začuo tramvaj, to demantuju mnogi, uključujući Jana Čiháka. Jan je u Sarajevo došao kao turista, a iz njega nije mogao otići ravnodušan. Sarajevo lahko očara i natjera da ga zavolimo. Tako je i Jan svoju ljubav prema Sarajevu i sredstvima javnog prevoza pretočio u knjigu pod nazivom „Sarajevo, tramvaji i trolejbusi“.

Omiljena sarajevska urbana legenda kaže kako je Sarajevo bilo prvi grad sa tramvajem. To nije tačno. Desetine gradova širom Europe i svijeta su imale konjski te električni tramvaj prije Sarajeva. Sarajevo je bilo četvrti grad Austro-Ugarske sa električnim tramvajem. Koliko je poznato, Sarajevo je bilo prvi grad na svijetu u kojem je vozila uskotračna električna lokomotiva, koja je vozila teretne vagone od tadašnje željezničke stanice na Dolac Malti sve do ulice Ferhadija, pojasnio je Jan. Tramvajski sistem u Sarajevu bio je dizajniran da se uklopi u arhitekturu grada i pruži udoban i efikasan prevoz putnicima. Tramvajske linije prolaze kroz centralne gradske ulice povezujući različite dijelove grada. Sarajevski tramvaji postali su prepoznatljiv simbol grada i dio njegovog identiteta. Iako Sarajevo nije prvi evropski grad s tramvajem, njegov tramvajski sistem ima značajnu historijsku i kulturnu važnost.

U Evropi tramvaj se prvo pojavio u Birkenhedu u Engleskoj. Tramvajski sistem u Birkenhedu je započeo s radom 30. augusta 1860. godine. Tramvaji su bili vučeni konjima i pružali su javni prevoz putnicima na određenim rutama u gradu.

Zanimljivo je spomenuti i to da je prvi grad s potpuno električnom tramvajskom linijom bio gradić Lichterfelde u blizini Berlina, Njemačka. Električni tramvajski sistem u Lichterfeldeu započeo je s radom 16. maja 1881. godine. Ova linija je bila prva u svijetu koja je koristila isključivo električnu energiju za pogon tramvaja.

Sarajevski tramvaj postao je neizostavni dio svakodnevnog života građana, simbol povezanosti i napretka. Iako nije prvi evropski grad s tramvajem, Sarajevo je ostavilo dubok trag u historiji tramvajskog prevoza na kontinentu. Danas, dok se vozite sarajevskim tramvajem, možete osjetiti duh prošlosti koji se prepliće s modernim vremenom dok tramvaji nježno klize ulicama ovog prelijepog grada.

DIO ATMOSFERE S POTPISIVANJA UGOVORA O STIPENDIRANJU S UČENICIMA ZA ŠKOLSKU 2023/24. GODINU

KRAJ TEBE

Na istom krevetu,
U različitim snovima.
Očusi i maćehe
Vlastitim sinovima.
Za istim stolom,
A vječito sami.
Sa dvadeset svijeća
A ručavamo u tami.
Zagrljeni samo
Za porodične portrete,
Noseći težinu
Što udara u pete.

Udalji me od svega
Ja samo božje sam dijete.
Željan da me voliš,
Za stolom i bez svijeća,
Bez krova i bez cvijeća,
Bez snova i zidova,
U sobama naših sinova,
U sumrake i u jutra,
I u zadnjem valceru
Dok bude svirao,
Jer tebe sam za patnje
I za život birao.

Sevleta Halilović

FONDACIJA
HASTOR

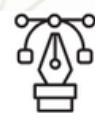
Kontaktirajte nas!

Bulevar Meše Selimovića 16.
Sarajevo
033 774 789
033 774 823
fondacija@hastor.ba

Redakcija

Džana Vrabac
Emra Kulo Begić
Almina Šabanović-Kokot
Sevleta Halilović
Nedžma Latić
Aleksandra Đukić
Adelisa Begić
Amina Abaspahić
Nikolina Stanar

Grafički dizajn

Amina Basarik

Naslovница

Medina Baraković

"Polje cvijeća"
Slikanje na platnu